

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

2. maj 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – eksisterende støtte og ny støtte – begrebet ny støtte – tilbagebetaling af udbytteskat – ordning udvidet til også at omfatte selskaber hjemmehørende uden for den berørte medlemsstats område – frie kapitalbevægelser – de nationale domstoles rolle«

I sag C-598/17,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Gerechtshof's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch, Nederlandene) ved afgørelse af 12. oktober 2017, indgået til Domstolen den 16. oktober 2017, i sagen

A-Fonds

mod

Inspecteur van de Belastingdienst,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot (refererende dommer), og dommerne C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen og M. Safjan,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- A-Fonds ved R. van der Jagt,
- den nederlandske regering ved M.K. Bulterman og M.J. Langer, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved P.-J. Loewenthal, A. Bouchagiar, S. Noë og N. Gossement, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 19. december 2018,

afsagt følgende

* Processprog: nederlandsk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 107 TEUF og 108 TEUF.
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem A-Fonds og Inspecteur van de Belastingdienst (skatteinspektøren, Nederlandene, herefter »skattemyndighederne«) vedrørende tilbagebetaling af den udbytteskat, som er blevet indeholdt af de nederlandske skattemyndigheder.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Det følger af artikel 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1), at »enhver støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som ikke er eksisterende støtte, herunder ændringer i eksisterende støtte«, udgør »ny støtte«.
- 4 Artikel 1, litra c), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 [TEUF] (EUT 2015, L 248, s. 9) indeholder bestemmelser, som er identiske med dem, der er nævnt i den foregående præmis.
- 5 Artikel 4, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af forordning nr. 659/1999 (EUT 2004, L 140, s. 1) fastsætter:

»I relation til artikel 1, litra c), i forordning (EF) nr. 659/1999 er en ændring i eksisterende støtte enhver ændring, der ikke er af rent formel eller administrativ art, der ikke kan påvirke vurderingen af støtteforanstaltningens forenelighed med fællesmarkedet. Imidlertid betragtes en stigning i det oprindelige budget for en eksisterende støtteordning på op til 20% ikke som en ændring i eksisterende støtte.«

Nederlandsk ret

Wet Vpb 1969

- 6 Artikel 2, stk. 1, litra f) og g), i Wet op de vennootschapsbelasting (lov om selskabsbeskatning) af 8. oktober 1969 i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »Wet Vpb 1969«), fastsætter følgende:

»Følgende i Nederlandene hjemmehørende enheder er skattepligtige på samme måde som indenlandske skattepligtige:

[...]

f) investeringsforeninger

g) de i stk. 3 angivne virksomheder, som ejes af offentligretlige juridiske personer.«
- 7 I artikel 2, stk. 3, i Wet Vpb 1969 opstilles en liste over virksomheder, som er aktive inden for forskellige erhvervssektorer.

- 8 I henhold til artikel 2, stk. 7, i Wet Vpb 1969 er virksomheder, der, direkte eller indirekte, kun har nederlandske offentligretlige juridiske personer som aktionærer, selskabsdeltagere eller medlemmer, samt virksomheder, hvis ledelse, direkte eller indirekte, udelukkende udpeges eller afsættes af nederlandske offentligretlige juridiske personer, og hvis aktiver i tilfælde af likvidation på ny kun kan rådes over af nederlandske offentligretlige juridiske personer, »kun skattepligtige i det omfang, de driver en virksomhed som omhandlet stk. 3«.

Wet DB 1965

- 9 Wet op de dividendbelasting (lov om udbyttebeskatning, herefter »Wet DB 1965«) blev ændret flere gange i den periode, hvor de faktiske omstændigheder i hovedsagen fandt sted.
- 10 I den affattelse, som var gældende fra den 11. juli 2008, som den forelæggende ret har henvist til, fastsættes følgende i artikel 1, stk. 1, i Wet DB 1965:

»Under benævnelsen »udbytteskat« opkræves der en direkte skat, der skal betales af personer, som, direkte eller på grundlag af certifikater, har ret til at modtage indtægter fra aktier [...]«

- 11 I denne udgave præciseres fremgangsmåden for tilbagebetaling af denne skat i artikel 10 i Wet DB 1965:

»1. Ved en afgørelse, der skal træffes af inspektøren, og som kan påklages, indrømmes der juridiske personer, som er hjemmehørende i Nederlandene uden at være selskabsskattepligtige, og som anmoder derom, tilbagebetaling af den udbytteskat, der er indeholdt hos de pågældende i et kalenderår, når skatten overstiger 23 EUR.

[...]

3. Stk. 1 gælder analogt for et organ hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, som ikke er skattepligtigt af udbytte i denne stat, og som heller ikke ville have været selskabsskattepligtigt, hvis det havde været hjemmehørende i Nederlandene. Første punktum gælder ikke for virksomheder, der udfører en funktion svarende til investeringsinstitutter som omhandlet i artikel 6a eller artikel 28 i [Wet Vpb 1969].«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 12 A-Fonds er en *Spezial-Sondervermögen* (investeringsforening), der ikke er en juridisk person, der har hjemsted i Tyskland.
- 13 Sådanne foreninger er fritaget for selskabsskat og erhvervsskat. Investorer, der deltager i disse foreninger, oppebærer sædvanligvis indtægterne herfra pro rata i forhold til deres andele heri. Disse indtægter beskattes i forhold til investorer i overensstemmelse med deres personlige skattemæssige status i medfør af den tyske skattelovgivning.
- 14 BBB har siden oprettelsen af A-Fonds ejet alle andelene.
- 15 BBB er en tysk offentligretlig virksomhed (*Anstalt des öffentlichen Rechts*), der er en juridisk person, og som er stiftet af en sammenslutning af tyske kommuner, som er offentligretlige juridiske personer. BBB udøver bankvirksomhed, men har ikke kun til formål at opnå en fortjeneste. Den er ligeledes blevet overdraget en offentlig opgave af almen interesse. BBB anvender således en del af sine indtægter til støtte for sociale, kulturelle, sportslige og uddannelsesmæssige aktiviteter i den delstat, hvor den udøver virksomhed.

- 16 BBB skal betale selskabsskat og erhvervsskat i Tyskland. Det fremgår ligeledes af forelæggelsesafgørelsen, at modtaget udbytte fritages for 95%'s vedkommende for tysk indkomstskat, og at BBB ikke kan modregne den indeholdte udbytteskat i Nederlandene med den begrundelse, at foreningens deltagelse i A-Fonds udgør en del af anlægsaktiverne (*Anlagebuch*).
- 17 På tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen ejede BBB gennem A-Fonds aktier i nederlandske selskaber, som er omfattet af Wet DB 1965. Der blev indeholdt nederlandsk skat af udbyttet fra disse aktier for regnskabsårene fra 2002/2003 til 2007/2008.
- 18 Ved flere anmodninger ansøgte BBB om tilbagebetaling af denne skat fra de nederlandske skattemyndigheder i medfør af artikel 10, stk. 1, i Wet DB 1965. Skattemyndighederne afslog disse anmodninger.
- 19 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at skattemyndighederne i det mindste for regnskabsårene vedrørende perioden fra den 1. november 2002 til den 31. oktober 2008 fandt, at BBB ikke kunne gøre krav på denne tilbagebetaling med henvisning til, at foreningen ikke var hjemmehørende i Nederlandene.
- 20 A-Fonds anlagde sag ved rechtbank Zeeland-West-Brabant te Breda (retten i første instans i Zeeland-West-Brabant i Breda, Nederlandene) med påstand om annullation af afslagene på tilbagebetaling, hvilken påstand ikke blev taget til følge ved dom af 6. maj 2014. Denne ret var bl.a. af den opfattelse, at A-Fonds' situation ikke kunne sammenlignes med situationen for en enhed som omhandlet i artikel 10, stk. 1, i Wet DB 1965.
- 21 A-Fonds har iværksat appel af denne dom til Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch, Nederlandene).
- 22 Ifølge denne ret bør både A-Fonds' anmodninger om tilbagebetaling til skattemyndighederne og foreningens søgsmål betragtes som anlagt på vegne af BBB.
- 23 Denne ret er af den opfattelse, at skattemyndighedernes afslag på at tilbagebetale BBB den af denne krævede udbytteskat med den begrundelse, at foreningen er hjemmehørende i en anden medlemsstat end Kongeriget Nederlandene, tilsidesætter retten til frie kapitalbevægelser.
- 24 Den forelæggende ret har gjort opmærksom på, at udbytteindkomst for investeringer foretaget af offentligretlige juridiske personer hjemmehørende i Nederlandene, og som i medfør af Wet Vpb 1969 ikke er selskabsskattepligtige med den begrundelse, at de udøver andre former for virksomhed end dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Wet Vpb 1969, i princippet er pålagt udbytteskat i Nederlandene. Denne skat bliver imidlertid dernæst tilbagebetalt til dem i henhold til artikel 10, stk. 1, i Wet DB 1965.
- 25 Den forelæggende ret har udledt heraf, at den omstændighed, at BBB ikke kan gøre krav på tilbagebetaling af udbytteskat i henhold til den samme bestemmelse, selv om den udøver former for virksomhed, der kan sammenlignes med dem, der udøves af nederlandske offentligretlige juridiske personer, som ikke er selskabsskattepligtige i Nederlandene, udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser.
- 26 Ifølge den forelæggende ret bør der derfor indrømmes BBB tilbagebetaling af et beløb svarende til det beløb, som en offentligretlig juridisk person hjemmehørende i Nederlandene, der ikke er selskabsskattepligtig i denne medlemsstat, ville modtage i henhold til artikel 10, stk. 1, i Wet BD 1965.
- 27 Denne ret er dog i tvivl om, hvorvidt indrømmelse af en sådan tilbagebetaling er i overensstemmelse med EU-reglerne om statsstøtte.

- 28 I betragtning af, at den i artikel 10, stk. 1, i Wet DB 1965 fastsatte tilbagebetaling af udbytteskat i hovedsagen er uløseligt forbundet med den fritagelse for selskabsskat for offentlige virksomheder i henhold til artikel 2, stk. 3, i Wet Vpb 1969, der af Europa-Kommissionen i afgørelse C(2013) 2372 final af 2. maj 2013 blev anset for at udgøre en eksisterende støtteordning, som var uforenelig med det indre marked, har den forelæggende ret udledt heraf, at denne tilbagebetaling følgelig ligeledes udgør en eksisterende støtteordning.
- 29 På denne baggrund ønsker den nærmere bestemt oplyst, om den omstændighed, at sagsøgeren i hovedsagens anmodning om tilbagebetaling imødekommes på grundlag af artikel 56, stk. 1, EF, nu artikel 63, stk. 1, TEUF, udgør en ændring af eksisterende støtte, der udgør ny støtte som omhandlet i artikel 1, litra c), i forordning nr. 659/1999.
- 30 I bekræftende fald rejser den forelæggende ret spørgsmålet om muligheden for at træffe en afgørelse, der imødekommer en sådan anmodning, og især om nødvendigheden af at underrette Kommissionen om denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, TEUF.
- 31 Den forelæggende ret har anført, at der er tale om en »prøvesag«, og at skattemyndighederne allerede har modtaget over 1 000 lignende anmodninger.
- 32 På denne baggrund har Gerechtshof's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal en udvidelse af rækkevidden af en eksisterende [støtte]ordning, som følge af, at en skattepligtig med føje har påberåbt sig retten til frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 56 [EF] (nu artikel 63 TEUF), forstås som en ny støtteforanstaltning, der ændrer en eksisterende støtte?
- 2) Såfremt [det første] spørgsmål besvares bekræftende, er den nationale rets udøvelse af opgaven i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF til hinder for, at den skattepligtige tildeles en skattefordel, som den skattepligtige gør krav på i henhold til artikel 56 [EF] (nu artikel 63 TEUF), eller skal Kommissionen underrettes om en påtænkt retsafgørelse om tildeling af denne fordel, eller skal den nationale ret foretage eller træffe nogen anden handling eller foranstaltning i betragtning af den tilsynsopgave, den har fået tildelt i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF?«

Formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse

- 33 Kommissionen har gjort gældende, at anmodningen om præjudiciel afgørelse ikke kan antages til realitetsbehandling, da den ikke indeholder de oplysninger om de faktiske og retlige omstændigheder, der er nødvendige for, at Domstolen kan besvare de forelagte spørgsmål på en hensigtsmæssig måde.
- 34 I denne henseende skal det bemærkes, at de to spørgsmål som den forelæggende ret har stillet, hviler på den forudsætning, at den i hovedsagen omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat udgør en eksisterende støtteordning.
- 35 Den forelæggende ret støtter navnlig sin analyse på den omstændighed, at den i artikel 10, stk. 1, i Wet DB 1965 fastsatte tilbagebetaling i hovedsagen er uløseligt forbundet med den i artikel 2 i Wet Vpb 1969 fastsatte fritagelse for selskabsskat for offentligretlige juridiske personer, der af Kommissionen i afgørelse C (2013) 2372 final blev anset for at udgøre en eksisterende støtteordning, som var uforenelig med det indre marked.
- 36 Det skal imidlertid fastslås, og således som Kommissionen selv har anført i sine skriftlige indlæg, at denne afgørelse udelukkende vedrører den i Wet Vpb 1969 fastsatte ordning for fritagelse for selskabsskat for offentligretlige juridiske personer og ikke den i artikel 10, stk. 1, i Wet DB 1965 fastsatte ordning for tilbagebetaling af udbytteskat.

- 37 Desuden er anvendelsesområdet for begge disse ordninger ikke sammenfaldende, idet den anden ordning i bredere forstand omfatter alle nederlandske virksomheder, som er fritaget for selskabsskat.
- 38 Det kan således ikke med rette antages, at Kommissionens konstatering af, at den i artikel 2 i Wet Vpb 1969 fastsatte ordning for fritagelse for selskabsskat for nederlandske offentlige virksomheder udgør en eksisterende støtteordning, mutatis mutandis gælder for den i artikel 10, stk. 1, i Wet DB 1965 fastsatte ordning for tilbagebetaling af udbytteskat.
- 39 Det kan dog ikke benægtes, således som den forelæggende ret i øvrigt har anført, at i det særlige tilfælde, hvor denne tilbagebetaling af udbytteskat indrømmes en nederlandsk offentlig virksomhed med henvisning til, at den er fritaget for selskabsskat i medfør af artikel 2 i Wet Vpb 1969, fremstår denne tilbagebetaling som en direkte og uadskillelig følge af tildelingen af en statsstøtte, og at den derfor ligeledes kan anses for at udgøre statsstøtte.
- 40 Da en kvalificering af den pågældende lovforanstaltning som statsstøtte ikke kan udelukkes, og da det tilkommer den forelæggende ret at afgøre dette med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 108, stk. 3, TEUF, skal det således fastslås, at besvarelsen af de forelagte spørgsmål er nyttig for den forelæggende ret med henblik på at afgøre tvisten i hovedsagen, og at de følgelig skal anses for at bygge på den forudsætning, at den i hovedsagen omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat udgør en støtteordning.

Om de præjudicielle spørgsmål

- 41 Det skal indledningsvis bemærkes, at den forelæggende ret ikke har anmodet Domstolen om en fortolkning af artikel 56, stk. 1, EF, nu artikel 63, stk. 1, TEUF, der forbyder alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande, hvis tilsidesættelse efter den forelæggende rets opfattelse er fastslået. Det fremgår således af forelæggelsesafgørelsen, at denne tilsidesættelse følger af, at den nederlandske lovgivning, som fastsætter bestemmelse om tilbagebetaling af udbytteskat, gør indrømmelse heraf betinget af et krav om bopæl på det nationale område.
- 42 Det skal ligeledes bemærkes, at de relevante bestemmelser i forordning nr. 659/1999, som den forelæggende ret har henvist til, er fastsat med samme ordlyd i forordning 2015/1589, som efterfulgte denne, hvorfor det ikke er nødvendigt at fastsætte det tidsmæssige anvendelsesområde af disse to forordninger for de faktiske omstændigheder i hovedsagen.
- 43 Henset til det ovenstående skal det fastslås, at den forelæggende ret med de to spørgsmål, som skal behandles samlet, nærmere bestemt ønsker oplyst, om EU-retten er til hinder for, at en ret i en medlemsstat med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 56, stk. 1, EF, nu artikel 63, stk. 1, TEUF, lader en virksomhed, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, omfatte af en statsstøtteordning som den, der udgøres af den i hovedsagen omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat. Såfremt en sådan støtteordning anses for at være en eksisterende ordning, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om en afgørelse, hvorved anvendelsen af en sådan ordning indrømmes, udgør ny støtte som omhandlet i artikel 1, litra c), i forordning nr. 659/1999, som det i henhold til artikel 108, stk. 3, sidste punktum, TEUF påhviler retten at underrette Kommissionen om.
- 44 Det skal bemærkes, at de af den forelæggende ret forelagte spørgsmål – hvilket den i øvrigt selv har gjort opmærksom på – indebærer, at det først skal undersøges, om EU-retten er til hinder for, at denne ret opretholder sin kompetence til at undersøge foreneligheden af det i hovedsagen omhandlede bopælskrav med retten til frie kapitalbevægelser, eller om denne kontrol alene tilkommer Kommissionen med henblik på at vurdere foreneligheden af en støtteordning med det indre marked.

- 45 Som det følger af Domstolens faste praksis, supplerer Kommissionens og de nationale retters respektive roller med hensyn til den af traktaten indførte kontrolordning med statsstøtte hinanden, men er klart adskilte (jf. i denne retning dom af 11.7.1996, SFEI m.fl., C-39/94, EU:C:1996:285, præmis 41, og af 15.9.2016, PGE, C-574/14, EU:C:2016:686, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 46 Mens det alene er Kommissionen, der herved er underlagt Unionens retsinstitutters efterprøvelse, som er kompetent til at træffe afgørelse om støtteforanstaltningernes forenelighed med det indre marked, har de nationale retter til opgave at sikre borgernes rettigheder i tilfælde af tilsidesættelse af forpligtelsen ifølge artikel 108, stk. 3, sidste punktum, TEUF til at give Kommissionen forudgående underretning om statsstøtte (jf. i denne retning dom af 8.12.2011, Residex Capital IV, C-275/10, EU:C:2011:814, præmis 27). En sådan tilsidesættelse – når den påberåbes af borgerne og fastslås af de nationale retter – skal foranledige myndighederne til at drage samtlige konsekvenser heraf i overensstemmelse med deres nationale retssystem, uden at de dog ved deres afgørelser tager stilling til, om støtteforanstaltningerne er forenelige med det indre marked, idet Kommissionen er enekompetent på dette område under forbehold af Domstolens prøvelsesret (jf. i denne retning dom af 23.4.2002, Nygård, C-234/99, EU:C:2002:244, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).
- 47 Det følger ligeledes af Domstolens praksis, at en national ret alene har kompetence til at vurdere foreneligheden af gennemførelsesforanstaltningerne til en støtteordning med de traktatbestemmelser, der har direkte virkning, ud over dem, der vedrører statsstøtte, hvis disse gennemførelsesforanstaltninger kan bedømmes isoleret, og, skønt de udgør en del af den pågældende støtteordning, ikke er nødvendige for gennemførelsen af dens formål eller for dens forvaltning (jf. i denne retning dom af 22.3.1977, Iannelli & Volpi, 74/76, EU:C:1977:51, præmis 14, og af 23.4.2002, Nygård, C-234/99, EU:C:2002:244, præmis 57).
- 48 Til gengæld kan gennemførelsesforanstaltninger til en støtte være så uløseligt forbundet med selve støttens formål, at det ikke er muligt at bedømme dem isoleret, således at deres virkning for den samlede støttes forenelighed eller uforenelighed nødvendigvis må bedømmes efter fremgangsmåden i artikel 108 TEUF (jf. i denne retning dom af 22.3.1977, Iannelli & Volpi, 74/76, EU:C:1977:51, præmis 14).
- 49 Dette er i nærværende sag rent faktisk tilfældet for et bopælskrav som det, der er fastsat i den i hovedsagen omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat, hvis det imidlertid lægges til grund, at denne ordning udgør en statsstøtteordning, da denne betingelse synes at være uløseligt forbundet med selve formålet med de pågældende fritagelsesforanstaltninger, hvilket er at begunstige kun nationale virksomheder.
- 50 Det bemærkes derudover, at en sådan efterprøvelse i hovedsagen nødvendigvis – om end kun indirekte – rejser tvivl om det i artikel 2 i Wet Vpb 1969 fastsatte bopælskrav for fritagelse for selskabsskat for offentlige virksomheder, hvilket er en nødvendig betingelse for gennemførelsen af denne støtteordnings formål eller forvaltning.
- 51 Det er følgelig ikke muligt at isolere en sådan betingelse, der er nødvendig for gennemførelsen af en støtteordnings formål eller forvaltning, uden at ændre kompetencefordelingen mellem Kommissionen og de nationale domstole med hensyn til statsstøtte.
- 52 Følgelig skal det fastslås, at EU-retten er til hinder for, at en national ret kan vurdere foreneligheden af et bopælskrav som det i hovedsagen omhandlede med de frie kapitalbevægelser, i det tilfælde, hvor den omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat udgør en støtteordning.
- 53 Det følger heraf, at en sådan ret a fortiori ikke af dette bopælskrav kan drage alle konsekvenserne af en eventuel tilsidesættelse af de frie kapitalbevægelser ved at indrømme en tilbagebetaling af denne skat, og at det derfor ikke er nødvendigt at besvare det i nærværende doms præmis 43 nævnte spørgsmål.

- 54 Henset til ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 107 TEUF og 108 TEUF skal fortolkes således, at en national ret ikke kan vurdere foreneligheden af et bopælskrav som det i hovedsagen omhandlede med artikel 56, stk. 1, EF, nu artikel 63, stk. 1, TEUF, i det tilfælde, hvor den omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat udgør en støtteordning.

Sagsomkostninger

- 55 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 107 TEUF og 108 TEUF skal fortolkes således, at en national ret ikke kan vurdere foreneligheden af et bopælskrav som det i hovedsagen omhandlede med artikel 56, stk. 1, EF, nu artikel 63, stk. 1, TEUF, i det tilfælde, hvor den omhandlede ordning for tilbagebetaling af udbytteskat udgør en støtteordning.

Underskrifter